

Et flertall i befolkningen ønsker mer overvåking etter 22. juli-terroren. Det ønsket bør ikke imøtekommes.

Ikke mer overvåking

EN FERSK UNDERSØKELSE viser at over 70 prosent av det norske folk ønsker at myndighetene skal kunne føre sterkere kontroll med innbyggerne for å bekjempe kriminalitet. Dermed vet myndighetene at de – dersom de skulle ønske det – har opinionens støtte for skjerpede kontrolltiltak.

Det er ikke overraskende, for 22. juli-terroren har satt sine spor. Men myndighetene bør ikke utnytte denne hjemmelen til å øke overvåkingen av det norske samfunnet.

|| Nordmenn har en nesten rørende tillit til myndigheter

Folkets tillit til den jevne politimann er i liten grad redusert etter terrorhendelsen. På den andre siden er tilliten til Politiets

sikkerhetstjeneste (PST) og det ordinære politiets ledelse noe svekket etter hendelsene i regjeringskvartalet og på Utøya. Det er forståelig. Det var særlig på ledelsesnivå at svikten den 22. juli var påtrengende. Samtidig er det nyttig å minne om at det ikke primært var på overvåkings-siden det var gjort dårlig arbeid, enda det i ettertid er påvist flere mangler. Selve beredskapen var for dårlig. Da terroren slo til, fungerte den ikke.

DET KAN HA SINE GODE SIER AT nordmenn har en nesten rørende tillit til myndigheter og øvrighetspersoner. På dette punktet ligger Norden i en særklasse. Av dette følger at svært mange nordmenn

– de fleste bra mennesker og svært lovlidige – mener det ikke kan gjøre så stor skade om myndighetene får vide fullmakter til å overvåke borgerne. De tenker at staten i hovedsak vil dem vel.

La oss håpe det. Men striden om datalagringsdirektivet viste hvor farlig det kan bli dersom det ikke settes grenser for omfanget av myndighetenes lagring av personopplysninger. Heldigvis har vi Datatilsynet, som passer på dersom myndighetene i den gode saks tjeneste vil gå for langt. Vi minner om at det norske bompengesystemet primært er etablert for å kreve inn penger og finansiere ulike veianlegg. Men systemet har et-

ter hvert fått et omfang som gjør at norske bilister blir overvåket og registrert hvilken vei de enn kjører. Det er opplagt at et slikt system kan bli misbrukt.

DET OPPLØFTENDE ER at ungdommen i undersøkelsen skiller seg positivt ut som egen gruppe. De er atskillig mer skeptisk til økt kontroll. De er ivrigere brukere av internett, og forstår at økt kontroll vil gripe inn i deres daglige liv.

Allerede et år etter tragedien er Norge tilbake som et såkalt høytillitssamfunn, der borgerne stoler på sine politikere. Det er bra. Men det bør altså ikke føre til økt overvåking.

Fleire skogsbilvegar

MILLIARDVERDIAR kan bli stående uhausta om det ikkje blir bygd fleire skogsbilvegar – med statleg tilskot. Rekneskapen er likevel ikkje heilt enkel. Skogbruk krev også kvalifiserte eigarar og rasjonell drift. På Vestlandet, især på kysten, er eigarskapen sterkt oppsplitta og den tradisjonelle innsatsen heller mager. Eigarane må visa vilje og evne til samdrift for at verdiane kan bli utløyse.

I bynære og andre tettbygde strok kan skogsbilvegar kombinast med mykje brukte turvegar. I Bergen har dette skapt grunnlag for spleiselag, kommunen har endå til blitt kvitt kloakkslam i veggrunnen. Dei fleste hogstmogne skogane

ligg mindre gunstig til. Det er forståelig at staten ønskjer betre kartlegging av både økonomiske og naturmessige verdiar før det blir nokon stor auke til tilskota. Men dette behovet må statens sakkunnige ha kjent til i lang tid.

Rasjonell skogshasting er blitt ein jobb for spesialiserte entreprenørar, og røynslene frå tradisjonelle skogsområde viser at det er dei verkeleg store eigarane som greier seg best økonomisk. Milliardverdiene i vanskeleg tilgjengeleg kystskogterreng kan vanskeleg utløyse utan betre ekspertise, i tillegg til meir statstilskot til vegar.

Å VESTLAND

Utan Førdepakken har ein rett og slett ikkje ein moderne stamveg gjennom fylket. Samferdslepolitikarane har synt velvilje. Nå må alle gode krefter i fylket vite å smi medan jernet er varmt.

LEIAR I FIRDA

Frå London til Feios. William og Beate vil no vera sjølvforsynte og dyrkar både urter, grønsaker og frukt.

SOGN AVIS

Det er kort veg mellom dei stengde dørene på Vangen. Kring ti kjende og kjære næringslokale står no tomme, surra inn i gråpapir og ei uviss framtid. Eit vemodig, men ikkje særleg dramatisk syn. At nokre forsvinn medan andre kjem til, er ein del av livet – og næringslivet – i kvar norske by og tettstad.

LEIAR I HORDALAND

Frøydis Haugen frå Lindås er kåra til landets beste bygdeblogger. – Det er jo ei påskjøning og ein klapp på skuldra, seier vinnaren.

STRILEN

Ein bøling skotsk høylandsfe spreier frykt i lokalbefolkninga. – Mange kjenner seg redde, seier grendarådsleiar.

BYGDANYTT

Ungdomsrådet i Sund har fått ein eigen pengepott til ungdomstiltak. Det er eit viktig tiltak for at ikkje ungdomsråda skal bli supperåd, som tek motet frå engasjerte ungdommar.

LEIAR I VESTNYTT

Et forslag om å opprettholde Fana gymnas ble nedstemt av byrådspartiene, enda flere Høyre-politikere gikk ut og forsvarte skolen for bare en uke siden.

FANAPOSTEN

Sjukefråværet i Kvinnherad var i andre kvartal 2012 på 5,4 prosent, noko som er ein nedgang på ti prosent samanlikna med i fjor. Kvinnherad hamnar dermed midt på treet samanlikna med dei andre kommunane i Hordaland.

KVINNHERINGEN

Det som kanskje er mest imponerende, er at Stord kulturskule har auka talet på elevplassar frå 500 til 915 dei siste sju åra – dette utan vesentleg auke i stillingsressursar. Her har tydelegvis andre delar av kommunen noko å læra av kulturskulen.

LEIAR I SUNNHORDLAND

SOM SAGT

Det er ingen tvil om at Høyre sentralt ikkje har vore påtrengende opptatt av vegar i distrikta

SAMFERDSLEMINISTER MARIT ARNSTAD (SP), NRK SOGN OG FJORDANE

TRE SØTE SMÅ: Lykken for Helene Volden de Fine (11) er å finne tre små kattunger under trappen. Graviditeten hadde Gråpus holdt hemmelig for hele familien på Fitjar. Nå må lille Rambo, Trofast og Pus gis bort til nye eiere.

FOTO: JAN M. LILLEGØ